

καὶ τρεφόμενα ἐξ αὐτοῦ τὸν θανατόνουν, τὸν καταστρέφουν. Ἡ φράσις αὕτη δὲν πρέπει νὰ νοηθῇ κατὰ λέξιν· ὅσον ἀπειροπληθῆ καὶ ἂν ὑποτεθῶσι τὰ μικρόβια, πάλιν δὲν εἶνε ἱκανὰ νὰ καταφάγουν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ἀφ' οὗ ἐν ἑκατομύριον ἐξ αὐτῶν καταλαμβάνει μόλις τὸ τρίτον τοῦ τόπου, ὃν καταλαμβάνει ἡ κεφαλὴ καρφοβελόνης. Ὁ θάνατος τοῦ ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ ἐπέρχεται κυρίως ἐκ τῆς δηλητηριώδους ἐπ' αὐτοῦ ἐπενέργειας τῶν οὐσιῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι σχηματίζονται ὅπου ἐγκαθιδρυθῶσι τὰ μικρόβια. Τὰς οὐσίας αὐτὰς καλοῦσι συνήθως πτωμαῖνας, δὲν κατάρθωσαν ἀκόμη νὰ τὰς ὀρίσωσι χημικῶς, καὶ τοῦτο μόνον περὶ αὐτῶν εἶνε γνωστόν, ὅτι ἐν ᾧ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναπτύξεως τῶν εἶνε δηλητηριώδεις διὰ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἢ τοῦ ζώου, ἀργότερον ἀλλάζουσιν σύνθεσιν χημικὴν ἀποβαίνουν δηλητηριώδεις δι' αὐτοὺς τοὺς μικροοργανισμούς, οἱ ὁποῖοι τὰς παρήγαγον. Τοὺς καταστρέφουν λοιπὸν καὶ ἀπαλλάσσεται τὸ σῶμα, ἀρκεῖ μόνον τοῦτο νὰ ἔχη κατορθώσῃ ν' ἀντιστῇ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν αἱ πτωμαῖναι ἡλλαξαν ἐνέργειαν καὶ ἀπέβησαν μικροβιοκτόνοι.

Παρομοίαν ὕλην παρεσκεύασεν ὁ Κῶχ καὶ ταύτην μεταγγίζει εἰς τὴν δέουσαν ποσότητα εἰς τὸν πᾶσχοντα. Καὶ περὶ μὲν αὐτῆς, καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνέσεως καὶ τῶν πειραμάτων, ὅσα γίνονται καὶ ἐγιναν καὶ θὰ γίνωσιν, οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται θὰ ἴδωσι πολλὰ ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν ἐφημερίσι. Διότι δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἐνδιαφέρον τὴν ἀνθρωπότητα σύμψασαν τόσον ὅσον ἡ βροτολοιγὸς αὕτη νόσος, περὶ δὲ τοῦ θείου μύστου τοῦ Ἀσκληπιοῦ, οὐ καὶ ἄλλοτε ἡ «Κλειώ» εὐφήμως ἀνέγραψε τὰς ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος πράξεις*), παρέχομεν τὰς ἐξῆς συντόμους βιογραφικὰς σημειώσεις.

Ἐγεννήθη τῇ 11. Δεκεμβρίου 1843 ἐν Κλαουσσταλ, ἀπὸ δὲ τοῦ 1862—1866 ἐσπούδασεν ἐν Γοττίνγῃ τὴν ἱατρικὴν, ἐγένετο βοηθὸς ἐν τῷ κεντρικῷ νοσοκομείῳ τοῦ Ἀμβούργου καὶ τῷ 1867 ἐνεκατεστάθη ἐν Λάγγενχάγεν παρὰ τὸ Ἀννόβερν, ἀργότερον δ' ἐν Ράκβιτς

τῆς Ποσνανίας ὡς πρακτικὸς ἱατρός. Τῷ 1872 διαφρίσθη ἐπαρχιακὸς ἱατρός ἐν Βολσταίν, ὅπου καὶ παρέμεινε μέχρι τοῦ 1880. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα διαφόρους ἐπεχείρησε βακτηριολογικὰς ἐρεῖνας περὶ τῶν τραυμάτων, τῆς σηφαιμίας καὶ τοῦ ἀνθρακος, ὧν ἡ δημοσίευσίς εἰλκυσεν ἐπ' αὐτὸν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους καὶ ὅλου τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Τῷ 1882 ἐδημοσίευσεν τὰς περιβοήτους ἐρεῖνας του περὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν αἰτίων τῆς φυματώσεως, δι' ὧν αὐτὸς πρῶτος ἀπέδειξε σαφῶς, ὅτι μόνη αἰτία τῆς ἀσθενείας ταύτης εἶνε ἡ ὑπαρξίς ἐν τῷ ὀργανισμῷ μικροβίων ἐλαχίστων, ἐχόντων τὸ σχῆμα βακτηριδίων. Τῷ 1883 ἀνεκάλυψε τὸ βακτηρίδιον τῆς χολέρας, διὰ τὴν νέαν δὲ ταύτην ἀνακάλυψιν ἀπεκόμισεν γέρας 120,000 φράγκων, δωρηθέντων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κράτους. Ἐκ τῶν πολυπληθῶν διατριβῶν καὶ συγγραμμάτων του τὰ κυριώτερα εἶνε τὰ περὶ ἀνθρακος καὶ τὰ περὶ φυματώσεως πραγματευόμενα. Ἄλλ' ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἱατρικῆς θὰ παραμείνῃ φωτεινοτάτη καὶ χρυσὴ σελὶς ἐκείνη, ἣν θὰ καταλαμβάνῃ ἡ τῇ 13. Νοεμβρίου 1890 ὑπὸ τοῦ Κῶχ δημοσιευθεῖσα περὶ τοῦ νέου φαρμάκου του πραγματεία. Ὅχι τόσον διότι ἐγνώρισεν ἡμῖν νέον καὶ σωτήριον φάρμακον, ὄχι διότι αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ μνημεῖον ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας καὶ μεγαλοπρεποῦς μετριοφροσύνης χαλκεντέρου ἱεροφάντου τῆς θείας τέχνης τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ πρὸ πάντων διότι δι' αὐτῆς, ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου, ἤρε πέπλον, ἄγνωστον τέως, περικαλύπτοντα φαινόμενα ἐν τῇ φύσει χημικά, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ τέως ἐθεωροῦντο μυστηριώδη. Οἱ μεταγενέστεροι ἡμῶν φυσιοδίφαι θὰ ἐπωφεληθῶσι πρὸ πάντων ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης καὶ αὐτῶν ἔργων θὰ ἦνε ἡ διευκρίνησις πολλῶν ζητημάτων τῆς χημείας τῶν λευκατωδῶν ἐνώσεων. Ἀλλὰ πάντες δ' ἀτενίζωσιν ὡς εἰς πολικὸν ἀστέρα πρὸς τὸν μέγαν φυσιοδίφην καὶ ἱατρὸν τῆς Γερμανίας, τοῦ ὁποίου τὸ ἀκατάβλητον σθένος καὶ ἡ μεγαλοφυΐα περὶ τὴν λύσιν βακτηριολογικῶν ζητημάτων δεξιότης ὑπόσχεται ἡμῖν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι καὶ ἄλλας μείζονας ἐκπλήξεις.

Θ. Χ. Φλωρᾶς.

*) Ὅρα «Ροβέρτος Κῶχ», μετ' εἰκόνας. Κλειώ, ἀρ. 28, 1886.

Η ΘΕΑ ΚΟΝΚΟΥΡΡΕΝΤΣΑ.

(Τέλος.)

Ἄλλος τις πεζὸς καὶ ἥκιστα εὐφάνταστος πραγματευτής, ὁ ὁποῖος εἰς ἑκάστον ἀγοραστὴν ἀγοράζοντα πράγματα πέντε φράγκων ἀξίας προσέφερε δωρεὰν ἐν κινάδιον καφέ ἢ ἐν ποτήριον ζύθου ἢ οἴνου, εἰς δὲ τὸν ἀγοράζοντα δέκα φράγκων ἐμπορεύματα παρεῖχε καὶ δεῦτερον πρόγευμα, καὶ τέλος εἰς τὸν ἐξοδεύοντα περισσότερα τῶν δέκα φράγκων ἔδιδεν ὁλόκληρον γεῦμα — ὁ πραγματευτής οὗτος ἔκαμε οἰκτρότατον «φιάσκο».

Περισσότερον ἐπιτυχὴς ἦτο ἡ ἐπίνοια τοῦ ἐμπόρου ἐκείνου, ὅστις εἶχεν ἴδιον φωτογράφον φωτογραφούντα ἀμυσθί τοὺς εἰς τὸ κατάστημά του φοιτῶντας ἀγοραστὰς καὶ ἀγοραστρίας. Ἡ ἰδέα αὕτη ἦτο, ὡς εἶπομεν, λίαν ἐπιτυχής, διότι τὸ κατάστημά του ἐπληροῦτο καθ' ἑκάστην πελατῶν καὶ ἰδίᾳ κυριῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τοὺς συλλαμβάνοντας τοιαύτας ἰδέας δὲν ἀπενεμήθησαν μέ-

χρι τοῦδε προνομιούχα πτυχία, ἐμμήθησαν τὸ παράδειγμα του καὶ πλείστοι ἄλλοι καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ πρᾶγμα ἔχασε τὴν ἐλκυστικὴν του δύναμιν, διότι δὲν ἦτο πλέον καινοφανές.

Τὸ καινοφανὲς καὶ πρωτότυπον τῆς ἰδέας εἶνε ἐν γένει τὸ κυριώτατον καὶ ἀπαραίτητον προσὸν παντὸς τοιοῦτου συναγωνιστικοῦ ἐπινοήματος. Ἰματιοπώλης τις ἐν Ἰνδιανουπόλει, καταπιεζόμενος ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀνταγωνισμοῦ, ἐγνωστοποίησε διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι, εἰς πᾶν ζευγὸς μελλονύμφων συγκατατιθεμένων νὰ στεφανωθῶσιν ἐν τινὶ ἐκ τῶν γιγαντιαίων παραθύρων τοῦ καταστήματός του, ἦτο πρόθυμος νὰ δωρήσῃ πάντα τὰ πρὸς εὐτρεπισμὸν ἐνὸς οἴκου ἀπαιτούμενα σκεύη καὶ ἐπιπλα. Ἡ δὲ πρότασις αὕτη δὲν ἔμεινεν ἄνευ αποτελέσματος, ὡς θὰ συνέβαινεν ἐν Εὐρώπῃ ἂν ἐν

γένει ἦτο ἐπιτετραμμένη ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπέφερε τοσαύτην συρροὴν ζευγῶν μελλονύμφων, ἐπιθυμούντων νὰ στεφανωθῶσιν ἐν τῷ ρηθέντι καταστήματι, ὥστε ὁ πολυμήχανος Ἀμερικανὸς ἡναγκάσθη διὰ κλήρου νὰ ἐκλέξῃ τὸ ζεῦγος, ὅπερ ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ αὐτῷ ὡς δέλεαρ πρὸς ἄγραν πελατῶν. Ὁ κλῆρος ἐπεσεν εἰς τὸ ζεῦγος Otto Meyer καὶ Eva Johnston, οἵτινες καὶ ἐστεφανώθησαν ἐνώπιον ἀναριθμήτου πλήθους ἀνθρώπων παρὰ τῇ μεγάλῃ παραθύρῃ τοῦ ρηθέντος ἱματιοπωλείου. Ἐπὶ τινα χρόνον ὁ ἱματιοπώλης ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἀνακουφισθέντα ἀπὸ τῆς πίεσεως τοῦ συναγωνισμοῦ, κατόπιν ὅμως, ὅτε οἱ ἀνταγωνισταὶ τοῦ ἤρχισαν νὰ προσελκύωσι πρὸς ἑαυτοὺς σωρηδὸν τοὺς μὲν ἐγχωρίους ἀγοραστὰς, ἐλαττοῦντες σημαντικῶς τὰς τιμὰς τῶν ἐμπορευμάτων των, τοὺς δὲ μακρὰν τῆς Ἰνδιανοπόλεως κατοικοῦντας, παρέχοντες αὐτοῖς τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου καὶ νυκτερινὸν ἐν τῇ πόλει κατάλυμα, τότε ἡναγκάσθη καὶ αὐτὸς νὰ ὑπερακοντίσῃ τοὺς ἀντιπάλους του, παρέχων εἰς ἕκαστον πελάτην του οὐ μόνον τὰς αὐτὰς εὐκολίας ἀλλὰ καὶ δωρούμενος προσέτι ἀνὰ ἓνα πῖλον καὶ ἐν ζεῦγος ὑποδημάτων, διὰ τὴν στερεότητα τῶν ὁποίων ἡγγυάτο διὰ τρεῖς μῆνας.

Τώρα ἡδύνατό τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι τοσαύτη φιλανθρωπία δὲν δύναται πλεον νὰ ὑπερβληθῇ, — καὶ ὅμως ὁ Γερμανὸς ἐκεῖνος παντοπώλης, ὅστις εἰς ἕκαστον πελάτην του, προμηθεύμενον παρ' αὐτῷ τὰ ἀναγκαῖα κατ' ὅλον τὸ ἔτος, ἐχάριζεν ἐν γραμματίῳ τοῦ Λαχείου τοῦ Ἀμβούργου, ὑπερηκόντισε πάντας τοὺς προμνημονευθέντας, διότι τοιοῦτοτρόπως ἔδωκεν εἰς ἀναριθμήτους ἀνθρώπους τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζωσιν ὅτι θὰ γείνουν ἀμπλουτοί, ἂν δὲ αἱ ἐλπίδες των αὐταὶ δὲν ἐπραγματοποιήθησαν προθύμως ὑπὸ τῆς Τύχης, δὲν ἦτο βεβαίως πταίσμα ἰδικόν του.

Τὸ αὐτὸ λεκτέον καὶ περὶ τοῦ ξενοδόχου ἐκείνου, ὅστις εἰς τοὺς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ του ἐστιαμένους παρῆχεν ἄρτους ἐμπεριέχοντας ἐν συνόλῳ χρυσὰ τινὰ νομίσματα, οὕτως ὥστε ἕκαστος ἐκ τῶν πελατῶν του εἶχε τὴν ἐλπίδα οὐ μόνον νὰ γευματίσῃ δωρεὰν ἀλλὰ καὶ ν' ἀπέλθῃ κομίζων ἱκανόν τι πλεόσσευμα ἐν τῷ θυλακίῳ του. Ἀλλ' ὁ ξενοδόχος οὗτος εὗρεν ἀμέσως ἰσχυρὸν ἀνταγωνισμόν ἐκ μέρους ἄλλου τινὸς ξενοδόχου, ὅστις εἰς τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του ἔδιδε λαχεῖα, τὰ ὁποῖα κληρούμενα καὶ τυχὸν κερδίζοντα ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς εὐωχίας των. Ὅμοιά τινα ἐπενόησαν καὶ πλείστοι ἄλλοι ξενοδόχοι καὶ κάπηλοι, τὰ ὁποῖα χάριν συντομίας παραλείπομεν. Ἀλλ' ὄχι μόνον οἱ μικροὶ ξενοδόχοι, ἀλλὰ καὶ οἱ μεγάλοι, οἱ ἰδιοκτῆται μεγάλων ξενοδοχείων, ἀρέσκονται ἐνίοτε εἰς τοιαῦτα τεχνάσματα διὰ νὰ προσελκύωσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερους πελάτας· οὕτω λόγου χάριν μέγας τις ξενοδόχος ἐν Βιέννῃ ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ περιφήμου νηστευτοῦ Succì μίαν ὁλόκληρον πολυτελῶς ηὔρεπρισμένην κατοικίαν δι' ἓνα μῆνα δωρεάν, ὁ δὲ ἰδιοκτῆτης τοῦ μεγάλου ἐν Παρισίοις ξενοδοχείου «Grand Hotel» παρεχώρησεν εἰς τὸν αὐτὸν νηστευτὴν ὁλόκληρον τὸ πρῶτον πάτωμα, τὸ ὁποῖον ἄλλως μόνον ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας κατοικεῖται.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο, καθὼς καὶ τὸ γεγονός, ὅτι

καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Succì παρουσιάσθη ἄλλος τις ἀνταγωνιστής, ὡσαύτως Ἰταλός, ὀνόματι Merlatti, ὅστις ἡδύνατο νὰ νηστεύῃ ἐτι περισσότερας ἡμέρας, ἀποδεικνύουσιν ἐπαρκῶς ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι οὐδεμιᾶς θυσίας φείδονται ὅταν πρόκηται ἔστω καὶ εἰς μηδαμινὰ πράγματα νὰ φανῶσιν ἀνώτεροι τῶν ἀντιπάλων των. Οὐδὲν λοιπὸν θαυμαστόν, ὅτι Βερολιναῖός τις ἀλλαντοποιὸς ἐξέθηκεν ἐσχάτως εἰς τὸ παράθυρον τοῦ μαγαζείου του τὸ γερμανικὸν αὐτοκρατορικὸν στέμμα κατεσκευασμένον ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ λουκάνικα, καὶ ὅτι οἱ ἐν Βιέννῃ κρεωπῶλαι καὶ ἀλλαντοπῶλαι ἐν τῇ διακοσμήσει τῶν παραθύρων των περιπίπτουσιν εἰς ἰδέας τοσοῦτον ἀλλοκότους, ὥστε πολλάκις προβαίνει κατ' αὐτῶν ἡ ἀστυνομία.

Πολλάκις ὅμως ὅταν δεινωθῇ ὁ ἀγὼν καὶ οἱ ἀντιμαχόμενοι ἀπειλῶσι νὰ καταστρέψωσιν ἀλλήλους, γίνονται συνθηκολογήσεις καὶ συμφωνίαι, δι' ἃν οἱ ἀνταγωνισταὶ κατορθοῦσι νὰ ζῶσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ πρὸς ἀμοιβαῖον συμφέρον. Ὁ παραδοξότερος τῶν συμβιβασμῶν τούτων ἐγένετο ἐν Ἀμερικῇ μεταξὺ δύο περιφήμων θαυματοποιῶν, οἵτινες συνεφώνησαν ὁ μὲν νὰ μὴ παρουσιάζεταί ποτε δυτικῶς ὁ δὲ ἕτερος ποτε ἀνατολικῶς τῆς πόλεως Chicago. Ἡ συμφωνία αὕτη κατέστησεν ἑκατομμυριούχους ἀμφοτέρους τούτους τοὺς γόητας, οἵτινες ἄλλως θὰ κατέστρεφον ἀλλήλους, ἂν ἀντηγωνίζοντο, ἀποδεικνύει δέ, ὅπως καὶ ἡ συμφωνία τῶν ἐν Παρισίοις ἐπαϊτῶν, οἵτινες πρότερον μὲν ἦσαν σφοδρότατοι ἀλλήλων ἀνταγωνισταί, τώρα δὲ ἀποτελοῦσι σωματεῖα καὶ ἐργάζονται κατὰ τὴν ἀρχὴν «Ένας γιὰ ὅλους καὶ ὅλοι γιὰ ἓνα» — ἀποδεικνύει, λέγομεν, ὅτι ἀνταγωνισταὶ δύναται κάλλιστα νὰ ζῶσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ πρὸς ἀλλήλους ὅταν δὲν συμπαρασύρωνται μόνον ὑπὸ τῆς πρὸς χρηματισμὸν ὁρμῆς, ἀλλὰ καὶ καθοδηγοῦνται ὑπὸ τῆς συνέσεως.

Οὐχὶ σπανίως ὅμως παραβαίνονται οἱ ὅροι τῶν συμφωνιῶν τούτων, καὶ ἐντεῦθεν προέρχονται τὰ ἀπειρα παράπονα περὶ τῆς βλάβης τοῦ συναγωνισμοῦ, ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ὁποίου φοβερῶτατα πάσχει πρὸ πάντων ἡ πολυμελεστάτη συντεχνία τῶν ἱατρῶν τῶν κάλλων, διότι τινὲς ἐκ τῶν ἱατρῶν τούτων περιπίπτουσι πολλάκις εἰς παρατολμοτάτας καὶ ὄντως ἀπεγνωσμένας ἐπινοίας. Οὕτω λόγου χάριν πρὸ ὀλίγου χρόνου παρετηρήθη ἐν μιᾷ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς Νέας Ὑόρκης ἄνθρωπός τις εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος, ὅστις ἀπέθηκεν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου ἐν κιβώτιον, τὸ ὁποῖον ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ αἰφνης ὥσει λιποθυμήσας ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἔμεινεν ἀκίνητος. Τὸ πολυάριθμον πλῆθος, ὅπερ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ συνέρρευσε περὶ αὐτόν, ἐνόμισεν ὅτι καὶ πάλιν κεκρυμμένον τι ἠλεκτρικὸν σύρμα ἦτο ἡ αἰτία νέου δυστυχήματος, καὶ τινες ἔδραμον νὰ φέρωσι βοήθειαν. Ἀλλ' αἰφνης ὁ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κείμενος ὥσει νεκρὸς ἀνετινάχθη ὀρθίος καὶ ἀναβάς ἐπὶ τοῦ κιβωτίου ἤρχισε νὰ φωνάζῃ μὲ στεντορείαν φωνὴν πρὸς τὸ περὶ αὐτὸν πλῆθος, ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ περιφήμος εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἱατρός Μέϋερ καὶ ὁ ἐφευρέτης μιᾶς ἀλοιφῆς διὰ τοὺς κάλλους, τὴν ὁποίαν ἤρχισε νὰ ἐγκωμιάζῃ ἄς ἀνυπέρβλητον. Τὸ ἐκπληκτικὸν πλῆθος ἐγέλασε καὶ ἠγόρασε· διότι ἐν Ἀμερικῇ κρίνονται λίαν ἐπιεικῶς τὰ τοιαῦτα ἀτακτήματα· ὅθεν δὲν εἶνε θαυμαστόν ὅτι ὁ πανοῦργος ἐκεῖνος ἱατρός τῶν κάλλων ἔκαμνεν εἰς τοὺς συναδέλφους του φοβερὸν ἀνταγωνισμόν.

Ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος ἔγεινε λίαν ἐπαισθητὸς καὶ εἰς ἀληθινόν τινα ἱατρὸν ἐν Χικάγῳ, ὅστις, ἀφοῦ διὰ μετριοτέρων μέσων δὲν ἠδύνατο ν' ἀνθέξη, ἠναγκάσθη

ρέντσα καὶ ἡ σύντροφος αὐτῆς ἡ Ρεκλάμα κυριαρχοῦσιν ἐπὶ ἀπεράντου καὶ ἀνεξερευνήτου ἐπικρατείας, ἐξ ὁμοίων δὲ παραδειγμάτων, οἷα τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἠδύνατο

ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ. Εἰκὼν ὑπὸ D. Pauluzzi.

ἐπὶ τέλους πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀνεφίκτου αὐτοῦ ἱκανότητος ἐν τῇ ἱατρικῇ νὰ δηλώσῃ δημοσίᾳ ὅτι εἶνε πρόθυμος, ἐὰν ἀπέδνησκέ τις ἐκ τῶν πελατῶν του, οὐ μόνον νὰ κηδεύσῃ αὐτὸν δι' ἰδίων ἐξόδων ἀλλὰ καὶ νὰ παρέχῃ χρηματικὴν βοήθειαν εἰς τοὺς ἐπιζῶντας συγγενεῖς του.

Ἀλλ' ὥς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὑπεδηλώσαμεν ἡ Κονκουρ-

νὰ πληρωθῶσιν ὁλόκληροι τόμοι. Διὸ καταλείποντες εἰς ἄλλους πᾶσαν τοῦ πράγματος ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν, περαίνομεν ἢ μᾶλλον ἀποκόπτομεν τὸ θέμα, εὐχόμενοι πᾶσαν προκοπὴν εἰς τὸν ἀκάματον τοῦτον πάσης προόδου ὀτρυντήρα, τὸν συναγωνισμὸν — ἐννοεῖται τὸν «ἐντιμον» συναγωνισμὸν.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.)